

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 202.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e56301/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

alle Røds Forbudshæder. Dernæst kommer hertil den Udfærdig-
 hed, at Ingen kunde vægtes til Medlem af denne Forsamling, uden
 han først havde erklæret sig villig til at modtage et saadant
 Bølg. Efter det Anførte vilde jeg have ment for den af Regjeringen
 givne Bestemmelse af Diæterne, dersom et saadant Amendement var
 bleven tilladt, og jeg vilde selv have tilladt det, dersom jeg ikke havde
 troet, at det Medlem, som havde tilladt det, under den foreløbige
 Behandling, tillæde det, thi jeg foretog alligevel troer, at det
 vilde være bleven forfaldet. Jeg skal nu fremme for det næste
 Amendement, som i denne Retning er tilladt, og det forekommer mig,
 at dette ogsaa fremmer med, eller vil være den naturlige Slutning,
 som man kunde drage af den Betragtning i Comitésens Betragtning,
 som gaar ud paa, at Sobstgjæfsten for denne Forsamling skulde være
 lige med den, der blev tilskaaet Provinzialstænderne. Naar man
 nemlig tager bette i den Betragtning, at Sobstgjæfsten skal være ligelig,
 behøver man ikke at mene, at Summen skal være lige, idet Døds-
 ningerne ved Dpholdet i Kjøbenhavn er ringere, end i de Øer,
 hvor Provinzialstænderne samledes. Det bliver saaledes efter min
 Formening et passende Forhold, naar man bestemmer Diæterne til
 3 Rbd., saaledes som af et andet Medlem er foreslaaet.

Grundtvig: Hvor megen jeg end vilde forlange disse Forhand-
 lingen, naar da det ogsaa er min Mening, at nærværende Sag henhører
 til dem, der behøves afgjort ved sin Afstemning, saa kan jeg dog ikke
 andet end tale et Par Ord, da der er anført, hvad jeg ved i vore
 Dage meget let finder Indgang, at vi, imidlertid at for paa det virkelige
 Forhold, som foreligger, skulde mere tænke paa lignende Ting, og paa den
 Maade, hvorpaa vi skulle afgjøre andre lignende Sægsmaal. Derfor vil
 jeg da erklære, at jeg er af modigt Formening; at mig synes, at
 Comiteen er gaaet den eneste rigtige Vej, idet den har foreslaaet, at
 man, ialtselv for denne Forsamlings Bestemmelse, burde holde fast
 ved det, der kunde være af enhver Rigsdagsmand, hvad enten han
 enten han saa i Westfalensken har været det, eller ikke. Og ligesom
 jeg ikke kan forstaa, selv efter at have hørt den ærte Justitsminister,
 hvorfor Regjeringen har troet sig foranstaltet til at gjøre noget For-
 slag i denne Henseende, iærvelighed da den, om jeg ikke tager fejl,
 alligevel overlader til selve Folket at tage Bestemmelse herom,
 saaledes maas jeg ogsaa sige, at, naar man vilde ligesom anvende
 noget Ringere herom, at man mener, at det kan slet ikke komme i
 Betragtning, hvad en Rigsdagsmands Stilling er, da det efter den
 Betragtning vilde, om ikke være umuligt, saa dog langt overflige de
 almindelig anvendte Kræfter, at bestemme eller betale dem, da man
 jeg sige, at det forekommer mig at være det samme Tilfælde, som
 indtraf i min Ungdom med en dansk Mand, der var Lærer for en
 russisk Herred Børn, som ved Ståningens af hans Dphold hos sig
 forstiftede ham, at det var umuligt at betale ham de flere Tjenester,
 han havde gjort ham.

Drewnsen senior: Jeg skal paa ingen Maade opholde For-
 samlingen med at recapitulere, hvad jeg under den foreløbige Behand-
 ling sagde. Hvad jeg dengang ytrede, er fremdeles min Mening,
 og jeg har ikke, ved hvad der af den ærte Referent, eller af nogen
 anden Rigsdagsmand er yttret, med mit Forslag fundet min Mening
 rettet. Jeg har hørt af den ærte Referent, at de Facta, som jeg
 har anført for, at 2 Rbd. om Dagen skulde være en passende Betal-
 ning for vort Arbejde, ikke kunne komme i nogen Betragtning ved
 Sagens Afgjørelse; jeg overlader til Forsamlingen at afgjøre, om
 det dog ikke nok er værd at tage i Betragtning den Besparelse af
 27,000 Rbd. som vi derved kunne gjøre. Forøvrigt maas jeg blot
 bemærke, at det forekommer mig, som om den ærte Referent tillagde
 mig, at jeg skulde have sagt, at der være nogle Rigsdagsmænd, som
 være komne hvd med Tanke om Forhold. Jeg har netop sagt det
 Modfætte, at jeg troede, at Ingen havde tænkt paa Diæterne, idet
 han fremstillede sig til Valget. Gernad kan jeg sige, idet 2 ærte
 Rigsdagsmænd, der siddet ligesom mig, have sagt Mit, hvad jeg
 behøvede at sige, og jeg tillæder blot de samme Ord, hvormed jeg for-
 sigte Gange tidligere min Tale.

Minne Herred læser af Mit høje:
Varfod: Jeg skal nu tillade mig, at udtale det som min
 Overbeviisning, at den, som bedst eller mest vil Demofratiet til-

stod, han fremmer for lave Diæter. Efter min Overbeviisning
 kunde man ikke let tillæde Demofratiet et fastere, i Sags Henseender
 fastere Svar, end ved at fastsætte Diæterne lavt. Jeg fremmer
 derfor for 4 Rbd. i Diæter, og det af den angivne Grund, og skal
 kun tillade mig at tilføje, at det er mig bevidst, at Valgerne trindt
 om i Landet, baade i mit eget og de øvrige Valgstiftere, have er-
 klæret, at efter deres Overbeviisning burde en Rigsdagsmand ikke
 have mindre end 4 Rbd. om Dagen, burde og skulde have dette, for
 at Ingen ved Diæternes Størrelse skulde lade sig afholde fra at stille
 sig, saa at man, for Diæternes Bestemmelse kunde denne Gang og
 i Fremtiden kunde saae Enhver til Rigsdagsmand, som man kunde
 ønske at vælge paa. Det er ogsaa Demofratiet bevidst, at det er i
 Demofratiets velforstaaede Interesse, at Rigsdagsmanden ikke er knapt,
 men retteligt aflagt.

Otterkrøns: Jeg havde ikke ønsket at tage Ordet i denne
 Sag, men jeg kan dog ikke afholde mig fra den Ytring, at jeg for-
 saavidt fremmer med den ærte Rigsdagsmand for Kjøbenhavn Amt
 Jule District (Jungersen), naar han har sagt, at det maas være under
 Forsamlingens Verdighed at diskutere om, hvormed en Rigsdags-
 mand behøver for at kunne besidde sine Ungtjener under nogle Maas-
 nederes Dphold heri Staden, saaledes at den, som ikke har Ønske, ikke
 skal behøve at lægge Noget til og ikke heller at gjøre saadanne Ind-
 strækninger i sin Maade at leve paa, som ikke ere fremkomne med
 den Begrunding og det Ansvar, som er forbunden med en Rigsdags-
 mand's Stilling. Jeg maas derfor meget beklage, at Regjeringen ved
 sit Forslag har givet Anledning til saadanne Diskussioner, hvortil
 det ikke vilde have været nogen Anledning, naar disse Diæter
 naar bleve fastsatte i Overensstemmelse med Anordningen af 13de
 Mai 1834 § 88.

Naar Nationen sender sine Repræsentanter til et saa vigtigt An-
 læggende, som det, der foreligger os her, saa vilde det være i høieste
 Maade smaaligt, mener jeg, om man vilde indlade sig paa at stige
 med disse Mand om Sobstgjæfsten for deres Dphold her, da der paa
 den anden Side ikke spørges om de Dpholdstjener, som er Tied af Med-
 lemmerne maas gjøre, og som for enkelte Maas ere af langt større
 Betydning end Diæterne. Jeg troer derfor at turde sige, at jeg ikke
 blot er i Tied om, men er overbevist om, at Nationen ikke
 vil vedkende sig, at disse Forhandlinger slet i dens Interesse. Hvad
 Nationen kan fortre og maas ønske, er efter min Formening, at
 naar Forsamlingen selv skal være sine Diæter, disse da ikke fastsættes til
 nogen overdreven Størrelse, men heller ikke til, hvad der er uansvar-
 ligt. Da jeg nu maas ønske, at de Diæter, som bleve tilskaaede
 Medlemmerne af Stænderforsamlingerne, ikke kunde sige at være
 overdrevent høje eller uansvarlige, saa fremmer jeg for Ansæelsen af
 Comiteens Forslag om 4 Rbd. i Diæter.

Proc. Høgaard: Da den ærte Repræsentant for Sjælland Amt
 Ste District (Steind-Schelin), som har troet det passende, at denne
 Forsamling indledte sig paa en megenlig Underfølgelse af hvad enhver
 Mand drægte her i Kjøbenhavn, og paa en Bruttet om Sobstgjæf-
 stens Størrelse, om den skulde være 2, 3 eller 4 Rbd., den han har
 tilladt det Amendement, at den skulde fastsættes til 3 Rbd. — vorfent-
 ligt har indstævnet sig at fritføre, hvad der under denne Sags fore-
 løbige Behandling blev anført fra dette Sted, og deri fundet Grund
 til Udtaleser, som indeholdt Forudsætningen om, at Noget her skulde
 være sagt, som ikke har været Tilfældet, — saa vil jeg tillade mig
 at gjøre opmærksom paa, at det ikke har været herfor Comiteens eller
 Dpholdets Mening under den foreløbige Behandling, at der skulde
 være noget Forhold mellem det Ansvar, Rigsdagsmanden har paa-
 taget sig ved at siddet i denne Sal, og de Kjøbpenge, som Landet giver
 ham. Jeg har kun sagt, at det er naturligt, at Valgerne, der ere
 menige Folk, kunne falde paa den Tanke, at der muligvis kunde er-
 stære noget Forhold mellem disse to Ting, mellem Ansvar og Kjøb-
 pengenes Størrelse, og jeg troer, at jeg deri har høvt Ret. Tillige
 har den samme ærte Rigsdagsmand paa en Maade opfordret os til,
 at forklare os nærmere, om det virkelig skulde være Tilfældet,
 at nogle Rigsdagsmænd i denne Sal vilde forlæbe deres Stil-
 ling, dersom de ikke fik de Diæter, de med Rette kunde have gjort